

Den Sjunde:

Min Wilja.

Lärde med fåfång kunskap blänka,
Lära sit lif med at grubbla och tänka:
Så är min wilja, mit behag;
Wara dum och bli gammal wil jag.

Girige sig med mynt belasta,
Räkna Ducaterna, räkna och fasta:
Så är min wilja, mit behag;
Äta sjelf, bjuda andra wil jag.

Mätte de tråna fritt wid skatten
Gulna af farghet och twinsot och watten!
Så är min wilja, mit behag;
Ha godt win och god färg, det wil jag.

Hjeltar, som efter äran tråkta,
Gifa så gerna at medbröder slagta:
Det är min wilja, mit behag;
Dricka om ibland Bröder wil jag.

GS 546

Sju stycken helt nya och mycket wackra

W i s d r ,

Den Första:

Ungdom du hwars hjerta hyser ic.

Den Andra:

Må Entherens blommor paras ic.

Den Tredje:

Jag ren af alla Slickor här ic.

Den Sjerde:

Förgäfwes letar du ic.

Den Semte:

Lide om du wil mig gifwa ic.

Den Sjette:

Snack wil en sats förswara ic.

Den Sjunde:

Lärde med fåfång kunskap blänka ic.

Alla Sju kunna sjungas under sina
egna wackra och behågliga Melodier.

G A S E U R ,

Tryckte hos Pehr O. L. Armar 1801.
Kostar 1 R.

Ungdom du hvars hjerta lys
 Rånslan i sin liflighet,
 An dig glädjens fackla lys,
 Men betänk dess flyktighet.

Snart de sälla åren slutas
 Snart är njets tid förbi;
 Det dig skänktes för at njutas,
 Skynda då at lycklig bli!

Omman kånslor, lef och löjen
 Ej får alltid bli din lott;
 Snart af alla dina njjen
 Minnet är dig öfrigt blott.

Snart skal du som tusend andra,
 Emär och trumpen mot hvar man,
 Åfwundsjut de njjen klandra,
 Som du sjelf ej njuta kan.

Kys at komma skall den dagen,
 Då du bräcklig trög och kall,
 Sjelf af kärleken bedragen,
 Glickans hopp bedraga skall.

Gåfångt för at tycke vinna,
 Du wil synas ung och frug;
 Man skal blott dig löjlig finna,
 Och dess mer dit sällskap fly.

För än denna ålbren nalkas
 Til dit hjerta med sin Is:
 För än blodet hos dig swalkas,
 Lef och sjung til njets pris.

Medan än du wårdet känner
 Af dess dyra ögnablick,
 Gör dig glad med dina wänner
 Sjung och tag dit glas och drick.

Den Andra:

Wisa af Anacreon.

Må Cytherens blommor paras
 Med de skatter Bacchus fann!
 Må ej rosen fransar sparas
 Drickom, skämtom med hwaran.

Rosen, wårens mästestycke,
 Rosen blomstrens Drottning är,
 Rosen winner Gudars tycke,
 Bacchi bjesta rosor bär.

Kärleks Guden icke nekär,
 Ut i Fröjas glada spår
 Och Behagens vra lekar
 Rosentröna sina hår.

Erön mig, Bacchus, jag wil spela
 I dit Tempel dit heröm,
 Och din muntra dyrtan dela
 Med en Glicka stön och sm.

Den Tredje:

Jag ren af alla Glickor här,
Anacreon, du gammal blifwer
Du som en Gubbe lefwa bär,
Se hwilken dom dig Speglen gifwer.:.

Se pannan plöjes utaf år,
Des skrynflor of din ålder tyda;
Hwar äro dessa mörka hår,
Som fordom sågs din hjesa pryda?.:.

Jag ingen aftning gifwit har
Om tiden hunnit dem förstöra,
Ell' om ännu de äro qwar,
Och hwad kan det min sällhet röra?.:.

Det wet jag blott, ju mera när
At lifwets dag i döden sluta,
Ju mera glad, och yr, och lär,
Bör man sin sista afton njuta.:.

Den Fjerde:

Förgäfwes letar du en töfnig framtids öden
I Foglens flugt och uti Stjernans lopp:
Thur förgylt du ser dit hopp,
Dock oförwäntad kommer döden.

Min wän gör du som jag, så blir du ej bedragen
Jag följer, glad, de strida timmars lopp,
Och jag begär ej lyfta opp
Det flör som höljert morgondagen.

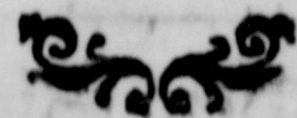
Der, öfwer molnets bådd kanste en Stjerna
(strålar
Men lyser andra, lyser ej för mig
Wälan om hon ej sänker sig,
Jag dock ej swart min Himmel målar.

Jag wet, bland Godt och Ondt jag Lifwets
(wäg skal wandra:
Begripa mer, mitt förwett ej begär:
Det ena til min wällust är,
Och til min nytta är det andra.

Glömd, när jag glömma får, men nyttig
(när jag mågtar,
Jag söker lugn, men fyller up mitt kall;
Och af en dag som komma skall,
Jag ej en timma til mig fågtar.

Ej sällheten beror af öden och af Lycka:
At wara nögd det är at wara säll:
Jag har sett Lycklige i tjäll,
Jag har sett Lycklige på Frycka.

Ja, blott jag äger nog at wärja mig för
(nöden,
Och har en wän at luta til mitt bröst,
På lifwets dag jag njuter tröst,
Och tröst i stymningen af döden.

Den Femte:

Och, om du wil mig gifwa
Hwad mitt hjerta efterstår,
Låt den lott då min få blifwa
Som en tof så lätt försmår!
Gif åt honom pragt och åra,
Stoj och granna tidsfördrif;
Wårdes lugnet mig beståra,
Som är sanna nöjens lif!

Fridsamt bo och molnfrött sinne,
Intet dårleks slafweri;
Ingen oro i mitt minne
Åf den dag som är förbi;
Samwets. Boken ren til pricka;
Arbets. tid som sielf jag walt,
Egil bord och egen flicka;
Win som riktigt är betalt.

Se, då fritt I lyckans Söner
Åt min önskans måttlighet;
Men jag slöser inga böner
På en blind Gudsdomlighet.
Utan Edra rika medel
År jag säll til öfwerflöd,
Blott jag har en Riksgälds. Sedel
För en like stadd i nöd.

Den Sjette:

Syrach wil en sats förswara:
Winet frögdar människan,"
Han war wis, det kan wäl wara,

Men har orätt, som en ann.
Ty af bara win, min Bror!
Blir ej glädjen mycket stor.

Den förgefswes Pällarn söker,
Som af sorgen följes dit,
Sitter ensam der och röker,
Och tar Wålar på Credit.
Fäst han tömde hela Åm,
Wår han den så sur han kom.

Siender fly win försigtigt,
Hwaraf hatet utbrott får;
Också watten, ganska riktigt,
På den storas taffel står.
Derför hjertans nöjd jag är,
Åt jag sällan sitter där.

Slåmt och Wett och wänstap frydda,
Wålarna wid detta bord;
Glada Bröder! i din hydda
Gillar jag den wises ord.
Här har Syrach rätt, min sann,
Winet frögdar människan.

Slånt at all wår glädje lifwa,
Ålla sorgers medicin.
Åbla wänstap! dia wi gifwa
Offret af wårt åbla win.
Slåntom i til rågat mål:
Wårdens och hans Gåsters stål.